

for har hr. Søren Kolstrup så sørget for, vi fik afgift på pesticider?

Jeg forstår så, at hr. Søren Kolstrup får store problemer, når man over for forbrugeren begynder at gøre det sådan, at hvis forbrugeren vælger det meget miljøvenlige, skal forbrugeren ikke betale så meget, som hvis forbrugeren vælger det meget miljøskadelige. Det er svært at forstå det her.

Hvis hr. Søren Kolstrup vil gå ned i en forretning, kan han finde ud af, at han kan købe et middel til bekæmpelse af lus, der koster omkring 600 kr. Det har den egenskab, at det ikke slår mariehønsene ihjel. Han kan også købe et andet miljømiddel til måske 250 kr., som slår både mariehøns og lus ihjel. Med hr. Søren Kolstrups og Enhedslistens forslag til pesticideafgift er det sådan, at den forbruger, der måtte ønske at bruge det mere miljøvenlige middel, bliver også ekstra hårdt belastet af større afgift, hvorimod den, der tager det mere miljøskadelige, slipper i afgift. Se, det er Enhedslistens miljøpolitik. Det er svært at forstå.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at det er lovforslaget om privat finansiering af tilsyn, der er til behandling, og ikke pesticideafgifter. Ønsker hr. Søren Kolstrup ordet? Så er det hr. Thorkild B. Fransgaard.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Jeg skal forsøge at forholde mig til det lovforslag, vi behandler her. Lovforslaget drejer sig om, at ministeren skal have mulighed for at kunne indgå aftale med branchevirksomhederne, om de vil være med til at betale for en ekstra kontrol, i det her tilfælde er der tale om kosmetikbranchen.

I første omgang, når man læser sådan et forslag, så tænker man, at det er en god idé. Men når man går videre ind i det, går det jo hurtigt op for en, hvis jeg må bruge det udtryk, at det, der er tale om, jo ganske enkelt er, at der åbnes for en ventil, så der kan opkræves nogle flere afgifter.

I Danmark er det sådan generelt, at der betales mange grønne afgifter. Der betales mange gebyrer, hvis vi ser det hele under ét, og derfor vil det for mig at se virke forkert, at man nu åbner for den ventil, at man skal til at forhandle med nogle brancher om, at de yderligere skal være med til at medfinansiere en skærpet kontrol.

Vi har kontrol på alle områder, og hvis den ikke er god nok, er det det offentlige, der må sørge for at rette op på det. Det kan ikke være virksomhederne. Det er det offentlige, der forlanger den kontrol. Det er også det offentlige, der har ansvaret for, at der bliver udført en rigtig kontrol. Derfor kan det her ikke være rigtigt.

Samtidig må man sige, at der heller ikke er en ligestilling mellem det offentlige og den brancheorganisation, der nu er tale om, for den brancheorganisation får ingen indflydelse på, hvor stort kontrolniveauet skal være, og hvad der skal kontrolleres. Det er noget, der bestemmes af det offentlige. Sådan skal det også være, men så kan det ikke være rigtigt, at man samtidig går ud og bede brancheforeningen, i det her tilfælde kosmetikvirksomheden, om at være medbetalende.

Det er en yderligere mulighed for at opkræve nogle afgifter, der åbnes for her, og det kan vi selvfølgelig ikke stemme for.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er nok muligt, at sagerne får et lidt større omfang i dag, end de måske er berettiget til, men det skal jeg ikke kunne sige. Jeg må indrømme, at jeg fattede heller ikke den her sag i aftes, selv om jeg ikke på det tidspunkt var blevet slet så træt. Der var jeg ikke kommet til L 134 endnu. Så jeg var lidt mere oplagt, da jeg skulle vurdere den her. Men jeg må indrømme, at jeg forstod det ikke.

Nu kan jeg forstå sådan i den uformelle snak, vi har hernede, at det faktisk drejer sig specielt om kosmetikindustrien, hvor det allerede ligger en aftale, som man mangler lov hjemmel til at føre ud i livet. Det kan da godt være, at det har ændret lidt ved min holdning, men på den anden side er det her jo ikke en lex kosmetikindustrien. Det er jo et lovforslag, som giver lovgrundlag til at gå ind og lave frivillige aftaler med en række brancheorganisationer.

Her er det, jeg spørger: Hvori består frivilligheden? Nu kan jeg forstå, at her har man stort set en aftale på plads, men hvori består frivilligheden ellers, undtagen for ministeren altså, til at gå ud og lave aftalerne? Er det ikke en pistol, de får for brystet?

Så har jeg i øvrigt en lille smule imod, at det er brancheorganisationerne. Jeg har ikke noget imod, at brancherne kommer til at betale, for det er forbrugerne, der skal betale for showet i den sidste ende. Det synes jeg er helt udmærket. Men med dette med, at det er brancheorga-